

פינקלשטיין יצחק-זלמן

(„אינגא“, „פיק“)

בן שמואל ובילה. נולד ב-18.9.1931 בגרמניה. גר בברלין ובוארשה. עלה ארצה בשנת 1940. בן 13 נכנס ל„התנועה המאוחדת“. בגיל 14 סיים את המחלקה החמישית בבית-הספר התיכון בבית-הכרם ועבר לבית-הספר החקלאי במקוה-ישראל. בבחינות-הכניסה עבר הראשון בין 70 מועמד. הרבה בקריאה והיה עליז-רוח וחרוץ והתחבב על מוריו וחבריו. ב-1946 הצטרף ל„הגנה“. עם פרוץ

מלחמת-השחרור השתתף עם שאר התלמידים בהגנת מקוה-ישראל, אולם בחודש פברואר 1948, והוא בן 16, הפסיק את לימודיו ונסע לגליל כדי להצטרף ליחידת אחיו הבכור. בה בשעה כתב הביתה שישגיחו על אמא ולא יתנו לה לצאת מהעיר, „כי לא זה הזמן לאמהות להסתובב בכבישים“. הצליח להתקבל לצבא, אך לבית-הספר לא חזר. „מאז הוצאנו את גויות חברינו מ„היוצק“ גמרתי את הלימודים“ — עמד בתוקף על דעתו — „רק משתמטים משתמשים בזכויות“. גר יחידי בבית עזוב ושמר בעמדות בחולון. לבקשת אמו הלך לבחינות-הגמר. ובלי שהתכוון לכך תחילה עמד בהן בהצלחה. הצטרף לגרעין „ארוז“ של „הנוער העובד“ כדי להיכנס עמו לצבא. ואמנם בא' של פסח תש"ח התגייס עם חבריו לחטיבת „יפתח“ בפלמ"ח. יצא יחד עם הגרעין לכנרת, שהה שם תקופה קצרה ועבד. אחר-כך התאמן במחנות שונים לתפקיד רגם. ב-6.7.1948 חזר מחופשה קצרה בבית ובשבוע שלאחר-כך השתתף במבצע „דני“, בכיבוש רמלה ולוד ובקרבות בן-שמן.

נפל בקרב בדיר אבו-סלאמה, ליד בן-שמן, ביום 15.7.1948. היה קבור בבן-שמן. ב-22.6.1950 הועבר להר-הרצל בירושלים. מתוך דברי מפקדו: „הוא היה בן התנועה הלוחמת שכללה ממיטב הנוער. עמד

בכל המבחנים ושימש דוגמה לחבריו במצבים קשים של סבל ולחימה.
מילא חובתו באומץ, כי הכיר בצדקת המלחמה". זכרו הועלה בחוברת
"ארזים שגודעו" שהוציא גרעין "ארז".